

матеріальних слідів останньої [3].

Отже у вищезазначеному криються закономірні індивідуальні психологічні особливості впливової дії людини на ті чи інші об'єкти діяльності, що адекватно відбиваються на фізичному прояві цієї дії, залишаючи при цьому специфічні (індивідуалізовані) сліди як безпосередньо на зазначеному об'єкті, так і навколо нього в зовнішньому просторі.

Гадасмо, що дана психологічна закономірність відображення предметної дії людини у вигляді зовнішніх слідів має важливе методологічне значення для діяльності експерта-криміналіста, зокрема щодо виявлення та ідентифікації слідів вчинення певних видів злочинів з урахуванням типового психологічного портрета осіб, які їх вчиняють.

Список використаних джерел:

1. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность. – М., 1975. – С. 90
2. Асмолов А.Г. Психология личности. – М.: МГУ, 1990. – С. 90
3. Васильев В.Л. Юридическая психология. – Л., 1974. – С. 36

Колізії у кримінальному процесуальному законодавстві України та шляхи їх подолання

Заграй Т.С., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Семенов В.В.

Наша держава, інтегруючись до європейських структур, набула повноправного членства, про що вже йшлося, у ряді міжнародних організацій Європи, поступово реалізує свій намір вступити до Європейського Союзу. Як відомо, головними передумовами вступу України до Ради Європи згідно зі ст. 4 Статуту Ради Європи є те, що вона здатна і бажає виконувати обов'язки члена Ради Європи, які визначені у ст. 3: «Кожний член Ради Європи обов'язково повинен визнати принципи верховенства права та здійснення прав людини і основних свобод всіма особами, які знаходяться під його юрисдикцією, а також повинен відверто та ефективно співробітничати в досягненні мети Ради»

Новий КПК України спрямований на досягнення верховенства права у кримінальному провадженні, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Проте імплементація норм та стандартів Європейського права у національне законодавство поки що перебуває у початковому стані. Є всі підстави для твердження, що зазначене питання набуло ознак суттєвої державної проблеми. Однією з найважливіших проблем на сьогодні є колізії у кримінально – процесуальному законодавстві.

Прикладом однієї із колізійних норм в КПК є вилучення речей і документів під час проведення огляду (частина 5 статті 237 КПК). Ця стаття передбачає, що під час огляду публічних місць і приміщень не потрібен дозвіл слідчого судді на вилучення виявлених документів чи речей. Цим і користуються слідчі, коли оглядають певні документи в офісах підприємств. Однак огляд у житлі чи в іншому володінні (у тому числі, в офісі) і вилучення певних об'єктів може відбуватися лише за ухвалою слідчого судді (частина 2 статті 237 КПК). Тобто ця колізія має бути розв'язана найближчим часом.

На жаль, автори КПК України не унормували правові підстави

досудового розслідування. Так, за змістом ст. 214 КПК, слідчий не приймає рішення про початок досудового розслідування, відсутні правові і процесуальні підстави початку розслідування, що значне погіршує права і свободи громадян України та їх право на своєчасний захист від незаконної і необгрунтованої підозри. Слід визнати юридичний нонсенс в нормах КПК, коли слідчий не приймає процесуальне рішення про початок досудового слідства, але приймає процесуальне рішення про закриття кримінального провадження відповідно до ст. 284 КПК.

Слід відзначити, що викладений у ст. 341 КПК процесуальний порядок узгодження зміни, доповнення обвинувачення в суді істотно порушує самостійність державного обвинувача в суді і його незалежність в оцінці висновків і рішень щодо події злочину, висунутого обвинувачення, винуватості особи у вчиненні злочину. Зазначене в цій нормі свідчить про залежність оцінки, рішення, висновку державного обвинувача в суді від позиції прокурора вищого рівня. Це ставить під сумнів реалізацію державним обвинувачем принципу змагальності сторін в поданні ним суду своїх доказів й у доведенні перед судом їх переконливості. На мій погляд, підтримання державного обвинувачення в суді повинно виступати гарантом додержання законності, прав і свобод обвинуваченого, підсудного, інших учасників кримінального процесу. Прокурор підтримує державне обвинувачення в суді від імені держави в інтересах суспільства, потерпілого, а тому принцип самостійності і незалежності державного обвинувача в суді повинен визначатися Законом. Державний обвинувач в суді здійснює правозахисну функцію. Окрім цього, прокурор у суді реалізує профілактичну та право виховну функцію. Такий підхід до тлумачення функції прокурора у суді відповідає вимогам ст. 3 Конституції України про те, що права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. У зв'язку з цим необхідно унормувати в положеннях КПК України процесуальну самостійність прокурора у суді, а ст. 341 КПК України скасувати. Зазначені пропозиції відповідають вимогам п. 24 Рекомендацій 19 Комітету Міністрів державам-членам «Про роль служби публічного обвинувачення в системі кримінальної юстиції», в яких пропонується публічним обвинувачам: виконувати свої функції справедливо, неупереджено й об'єктивно; поважати і намагатися захищати права людини, як зазначено в Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод; забезпечити швидке функціонування системи кримінального правосуддя, як це можливо; бути об'єктивними і справедливими під час судового розгляду, надавати суду факти і юридичні аргументи, що мають відношення до справи, які необхідні для справедливого здійснення правосуддя; ретельно перевіряти законність поліцейських розслідувань. Відповідно до цих рекомендацій держава повинна вжити заходів для забезпечення прав публічних обвинувачів на свободу висловлень, переконань та виконання ними своїх професійних обов'язків без необгрунтованого втручання або необгрунтованого покладання на них цивільної, кримінальної та іншої відповідальності. На жаль, вказані рекомендації не можуть бути реалізовані в Україні, тому що у окремих положеннях Кримінального процесуального кодексу України мають місце юридичні колізії, які деформують процесуальний статус державного обвинувача. Це свідчить про процесуальну і правову

неефективність окремих положень кримінального процесуального законодавства та необхідність його подальшого удосконалення.

Таким чином, присутність в окремих положеннях КПК юридичних колізій між його нормами та окремими нормами конституційного, кримінального законодавства, колізії між частинами, статтями, главами КПК, деформація повноважень і статусів учасників кримінального процесу призводять до неузгодженості в правозастосовній практиці, порушенню принципу законності в кримінальному судочинстві, суттєвому погіршенню прав підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, свідків на досудовому слідстві і суді. У зв'язку з цим доцільно негайно внести зміни та доповнення до окремих положень КПК України, які суттєво порушують принцип законності в кримінальному процесі, що не відповідає міжнародним стандартам і не тільки не рекомендується Радою Європи, а взагалі забороняється.

Можливості використання біологічних зразків мертвої людини для ідентифікації загиблих в зоні АТО

Закурська А.Е., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Семенов В.В.

Враховуючи події, які відбуваються на території нашої держави, перед нами постають питання: як ми можемо ідентифікувати померлих в зоні «АТО»? як відрізнити наших бійців від терористів чи мирного населення? Вся надія в даній ситуації - на особисті речі, особливі прикмети загиблих і аналіз ДНК. З цією метою в дніпропетровському морзі ретельно документують кожне тіло, яке надходить. Фотографують предмети одягу, шрами, татування і предмети, виявлені при загиблих, після чого всі ці дані заносяться в спеціальні персональні файли. Також у кожного трупа відбираються зразки ДНК для подальшого порівняння з генами родичів - зазвичай це шматочки кісткової або хрящової тканини.

В даний час існує можливість визначити особливості будови ДНК, властиві конкретній людині. При дослідженні аналізують складний візерунок – так званий «генетичний відбиток», індивідуальний для кожної особи. Так і можна ідентифікувати людину, але це передбачає собою наявність матеріалу як загиблої особа, так і родичів. Відбір порівняльних зразків здійснюється медичним працівником.

Валерій Івасюк, кандидат медичних наук, який був медичним експертом парламентської комісії з проведення досліджень зникнення Георгія Гонгадзе, проявляє впевненість, що ДНК аналіз тіл убитих терористів надасть допомогу виграти в Гаазькому трибуналі позов проти президента Російської Федерації Володимира Путіна. Це може бути способом підтвердити, що на боці бойовиків у конфлікті в східних областях держави діють громадяни зарубіжжя.

За ініціативою Адміністрації Президента розроблено алгоритм щодо процедури ідентифікації тіл загиблих в зоні АТО. Процедура максимально спрощена, і родичі можуть безперешкодно і безкоштовно здати тест ДНК для пошуку безвісти зниклих. Про це повідомив на прес-конференції в